

پیشنهاد اصلاح ساختار و برنامه توسعه اقتصادی جهت تقویت IT و ایجاد اشتغال

حسین طالبی

مدیر فناوری اطلاعات شرکت ملی نفت

افزایش روزافزون بیکاری بخصوص در بین اقشار تحصیلکرده در کشور موجب افزایش نگرانی در بین مسئولین و دولتمردان گردیده است. اگر چه پیش‌بینی گردیده است که نرخ بیکاری در طول برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ۱/۱۵٪ نگهداری گردد ولی با توجه به کندی در توسعه اقتصادی و عدم اتخاذ استراتژی صحیح توسعه و هدایت سرمایه‌های عمرانی در بخش‌هایی که عمدتاً ماهیت اشتغال‌زایی دارند لذا پیش‌بینی می‌گردد که نرخ بیکاری با درصد بیشتری از آنچه پیش‌بینی شده بود افزایش یابد.

گسترش روزافزون فناوری اطلاعات در دهه اخیر در دنیا موجب افزایش شدید اشتغال در بخش‌های مختلف گردیده است. از طرفی «فناوری اطلاعات» بعنوان مهمترین محور توسعه و رشد کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه بوده و جایگاه ویژه‌ای در برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی اینگونه کشورها دارد در واقع هدف کشورهای توسعه یافته از اهمیت دادن به فناوری اطلاعات همانا تقویت اقتدار ملی در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی و تسلط بر سایر کشورها علی‌الخصوص کشورهای در حال توسعه می‌باشد و هدف کشورهای در حال توسعه از اهمیت دادن به این محور استراتژیک ایجاد و افزایش اقتدار ملی در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و کاهش وابستگی و سلطه پذیری و از همه مهمتر ایجاد اشتغال و افزایش درآمدهای ارزی ناشی از صادرات تولیدات «فناوری اطلاعات» بخصوص نرم‌افزار می‌باشد.

بعنوان مثال:

روند توسعه و صادرات نرم‌افزار در هندوستان مطابق جدول زیر می‌باشد:

رشد جهشی تولیدات و صادرات نرم‌افزارها در هندوستان

سال	تولید و صادرات نرم‌افزار
۱۹۹۰	۱۵۰ میلیون دلار
۱۹۹۵	۸۳۵ میلیون دلار
۱۹۹۶	۱/۲ میلیارد دلار

سال	تولید و صادرات نرم افزار
۱۹۹۷	۱/۷ میلیارد دلار
۱۹۹۸	۲/۷ میلیارد دلار
۱۹۹۹	۳/۹ میلیارد دلار
۲۰۰۰	۵/۷ میلیارد دلار
۲۰۰۸	۸۷ میلیارد دلار (پیش‌بینی)

منبع

www.nasscom.org/it-industry/incic-statistics.asp

جمهوری اسلامی ایران با داشتن پتانسیل های بسیار با ارزش نیروی انسانی خلاق و ارزان قیمت بخصوص در زمینه فناوری اطلاعات می‌تواند از این محور بسیار استراتژیک که مهمترین شاخص توسعه یافتگی کشورها محسوب می‌گردد برای نیل به اهداف با ارزش جمهوری اسلامی علی‌الخصوص کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی، کاهش بیکاری و بالاخره حفظ و تقویت اقتدار ملی استفاده نماید.

به منظور گسترش و حمایت از فناوری اطلاعات بعنوان مهمترین ابزار و محور و توسعه و رشد جمهوری اسلامی ایران موارد زیر پیشنهاد می‌گردد:

۱) ایجاد تشکیلات حمایتی و با قدرت در سطح بالا (درحد معاون ریاست جمهور) مختص فناوری اطلاعات بگونه ایکه ۱۰٪ از وقت و توان خود را صرف ارائه و اجرای طرحهای حمایتی و زیربنائی در زمینه فناوری اطلاعات بطور اعم و تولید و صادرات نرم افزار بطور اخص نموده و سایر بخشها و بنگاهها را در تحول در بخش فناوری اطلاعات بسیج نماید .

۲) تشکیل کمیسیون جدید در مجلس شورای اسلامی تحت عنوان کمیسیون فناوری اطلاعات بمنظور حمایت، نظارت و حصول اطمینان از پیشرفت برنامه های زیربنائی و اجرایی در زمینه فناوری اطلاعات علی‌الخصوص تولید و صادرات نرم افزار .

۳) تشکیل کمیته‌ای در قوه قضائیه بمنظور بازنگری قوانین موجود قضائی بگونه ایکه زمینه ایجاد و کاربرد گسترده سیستمهای مبتنی بر نرم افزارهای رایانه‌ای در کشور و نیز صادرات آنها را فراهم نماید.

این نکته بسیار حائز اهمیت است که :

در وضع قوانین حمایتی نظیر حقوق مالکیت معنوی (کپی رایت) باید دقت زیادی بعمل آید که این قانون تولید نرم‌افزارهای داخلی را تماماً تحت پوشش قرار داده و در مورد نرم افزارهای خارجی تنها محدود به آندسته از نرم‌افزاری گردد که طی قرارداد با طرفهای خارجی بعنوان ابزار و یا محصول مورد استفاده قرار گرفته و یا تولید می‌گردد بدیهیست چنانچه قانون مذکور کاربرد نرم افزارهای خارجی را بطور عموم شامل گردد در اینصورت زیان بسیار هنگفتی به کشور وارد آمده و شرکت های داخلی عمدتاً نقش نماینده شرکت های خارجی را جهت شناسائی و ممانعت از کاربرد نرم افزارهای خارجی، تعقیب های کاربران ایرانی، فروش نرم‌افزارهای خارجی به ایران و دریافت پورسانت را ایفا خواهند نمود.

۴) تشویق و ترغیب ایرانی های خارج از کشور به مشارکت با شرکت های ایرانی جهت بازاریابی، کارآفرینی، انتقال دانش (استاندارد) توسط آنها و تولید نرم افزارها توسط طرفهای ایرانی.

۵) ایجاد تسهیلات برای تولیدکنندگان نرم افزار اعم از دولتی یا خصوصی جهت شرکت در نمایشگاههای بین المللی و منطقه‌ای بمنظور بازاریابی و معرفی پتانسیلهای ایران در تولید و صادرات نرم افزار .

۶) اصلاح برنامه توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی :

بخش عمده برنامه های توسعه اقتصادی کشورهای یافته و نیز کشورهای در حال توسعه که عزم توسعه جهشی دارند به فناوری اطلاعات اختصاص یافته و آنرا بعنوان محور اصلی توسعه انتخاب نموده‌اند .

از آنجائیکه در قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران اشاره ای به این محور مهم و اساسی نشده است لذا پیشنهاد می گردد فصل جداگانه ای با محتوی مشروحه زیر در برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی گنجانیده شود.

فصل ... - فناوری اطلاعات

نظر به اهمیت فناوری اطلاعات بعنوان بهترین ابزار توسعه و رشد اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و نیز حفظ و تقویت اقتدار ملی و افزایش درآمدهای ارزی و نیز حسن استفاده از پتانسیل های تخصصی جامعه و افزایش اشتغال، دولت ملکف است نسبت به موارد زیر اقدام نماید.

۱) هدایت سرمایه گذاریها و اتخاذ استراتژی لازم در برنامه ریزی فراگیر جهت توسعه و گسترش فناوری اطلاعات بخصوص تولید نرم افزار جهت تامین نیازهای داخلی و صادرات .

۲) تدوین استانداردهای ملی سازگار با استانداردهای بین المللی در زمینه مختلف فناوری اطلاعات بمنظور افزایش کیفیت محصولات نرم افزار و سخت افزار و سهولت کاربرد آنها در داخل و عرصه های بین المللی .

۳) ایجاد تسهیلات بانکی و تعرفه ای و معافیت های مالیاتی و پارک های تقویت کننده نرم افزار .

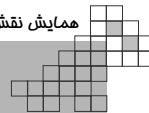
۴) ایجاد شبکه انتقال اطلاعات کامپیوتری در سطح ملی با سرعت بالا با استفاده از ستون فقرات Back Bone فیبر نوری و اتصال آن به شبکه های بین المللی جهت دسترسی به منابع اطلاعات جهانی .

۵) ارتقاء جایگاه فناوری اطلاعات در سازمانها و وزارتخانه ها و تهیه برنامه پنجساله توسعه فناوری اطلاعات و مهندسی مجدد جهت ایجاد تحول در فرایند عملیات مبتنی بر کسب و کار الکترونیکی (E-Business) .

۶) تجهیز دانشگاهها به ابزارهای مناسب فناوری اطلاعات بگونه ای که بتوانند با تقویت و افزایش ظرفیت رشته های مهندسی رایانه نیازهای تخصص کشور را در سطح استانداردهای بین المللی تامین نماید.

۷) برنامہ ریزی صحیح جهت بکارگیری فارغ التحصیلان فناوری اطلاعات از طریق تعریف و اجرای پروژه های ملی و سازمانی و نیز تولید نرم افزارهای تیپ و رفع موانع قانونی جهت عرضه در بازارهای داخلی و خارجی .

۸) بازنگری قوانین و مقررات با هدف تطبیق قوانین موجود با فناوری اطلاعات و فعالیتهای الکترونیکی نظیر به رسمیت شناختن اسناد الکترونیکی، پول الکترونیکی، امضاء الکترونیکی و انجام معاملات الکترونیکی .

۹) ایجاد ساختار مناسب بعنوان متولی و حمایت کننده فناوری اطلاعات و با قدرت و اختیارات بالا در حد معاون رئیس جمهوری بمنظور سیاست گذاری و حصول اطمینان از اجرای موارد فوق و نیز تقویت بخش خصوصی جهت گسترش فناوری اطلاعات بویژه تولید و صادرات نرم افزار .
